

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215170
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118215170.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: J. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Michalovce, so sídlom Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, IČO: 51 169 428, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o priznanie finančného zadosťučinenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 41Csp/158/2018-174 zo dňa 2. decembra 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 41Csp/158/2018-182 zo dňa 19. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere dňa 20.12.2010, v zmysle ktorej žalovaný ako veriteľ sa zaviazal žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytnúť úver vo výške 2.000 €. Z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2018 vyplýva, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.10.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s. ako postupcom (žalovaný) a Bencont collection, a.s., ako postupníkom, bola pohľadávka žalovaného (banky) voči J. M. (žalobcovi) vyplývajúca zo zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2010 postúpená s účinnosťou 20.12.2018 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na spoločnosť Bencont collection, a.s., ktorá sa tak stala novým veriteľom. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy a zároveň ako spotrebiteľa z tejto zmluvy mal preukázanú. Pokiaľ však ide o pasívnu vecnú legitímáciu, táto na strane žalovaného daná nebola, nakoľko s účinnosťou od 20.12.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalobcovi na spoločnosť Bencont collection, a.s., a to so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými. Z dokazovania je zrejmé, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi bola ku dňu 12.12.2018 vo výške 1.714,84 €, a preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že ku dňu postúpenia pohľadávky 20.12.2018 nemal žalovaný voči žalobcovi žiadnu pohľadávku, že neexistovala pohľadávka, ktorá by bola prevedená na spoločnosť Bencont collection, a.s. K postúpeniu pohľadávky došlo po podaní žaloby, a preto po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná (§ 80 Civilného sporového poriadku). Keďže žalobca trval na pasívnej vecnej legitímácii žalovaného, a to aj po predbežnom právnom posúdení, kedy súd konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného z dôvodu postúpenia pohľadávky v čase po podaní žaloby a žalobca nenavrhol v tomto smere žiadny procesný postup, žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Z toho dôvodu nepovažoval za potrebné, aby súčasne takúto žalobu preskúmal po vecnej stránke a vyjadroval sa k ostatným námietkam, k písomným, či ústnym prednesom strán sporu. O trovách

konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Rozhodnutie považuje za arbitrárne, zjavne neodôvodnené, neprimerane prísne, nevyvážené a nezohľadňujúce jeho argumenty, ani okolnosti v predmetnej veci. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkami. Právo na spravodlivé konanie pred súdom garantované v Čl. 6 ods. 1 musí byť vykladané vo svetle Dohovoru, čo prehlasuje právny štát

právny štát za súčasť spoločného dedičstva zmluvných štátov. Právo na prístup k súdu musí byť praktické a účinné (ESLP Bellet v. Francúzsko, § 38). Ak má byť právo účinné, musí mať jednotliviec jasnú a praktickú možnosť napadnúť akt, ktorým bolo zasiahnuté do jeho práv (ESLP Bellet v. Francúzsko, § 36; Nunes Dias v. Portugalsko). Účastník konania nemôže byť zbavený práva na prístup k súdu pre prílišný formalizmus (ESLP Perez de Rada Cavanilles v. Španielsko, § 49). Okresný súd zaťažil konanie závažnou vadou, nakoľko nerešpektoval požiadavky medzinárodných zmlúv. Žalobca vystupuje v postavení spotrebiteľa, na čo aj sám súd v rozhodnutí poukázal a tak sa odklonil od príslušných ustanovení, že poprel ich účel a význam a v tom dôsledku poprel základné právo žalovaného na súdnu ochranu. Súdny dvor sa vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, neskôr vyslovil, že ich musí skúmať ex offo a že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takýchto prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom EÚ. So žalovanou uzavrel úverový právny úkon na poskytnutie finančných prostriedkov, pričom ide o formulárovú typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá obsahuje množstvo iných neprijateľných podmienok, ktoré robia úver bezúročným a bezpoplatkovým, ktorými sa súd vo svojom rozhodnutí nevenoval, čo bolo jeho prvoradou povinnosťou ex offo. Žalovaná postúpila ňou svojvoľne stanovený dlh spoločnosti Bencont collection, a.s. ako postupníkovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a túto skutočnosť mu oznámila listom zo dňa 27.12.2018, ktorý mu bol doručený obyčajnou poštou až v januári 2019. Dokladoval, že za úver vo výške 2.000 € žalovanej zaplatil celkom sumu 4.167,08 €. Aj keď označil za sporovú stranu žalovanú, nepochybil, pretože žiadosť jeho zamestnávateľovi o zrážky zo mzdy zaslala Poštová banka, a.s. a rovnako aj celú sumu vrátane možného bezdôvodného obohatenia žalovanou, jeho zamestnávateľ zasielal časť jeho mzdy žalovanej až do zastavenia zrážok súdom. Ako spotrebiteľ je slabšou stranou sporu, a teda súd, ak takéto jeho podanie, resp. vyjadrenie nepovažoval za úplné, alebo máťúce, mal voči mne úplnú procesnú poučovaciu povinnosť, a to s poukazom na § 292 písm. b) CSP. Podľa § 295 CSP je súd povinný skúmať žalovaný nárok v spotrebiteľskom spore úplne a dôsledne a môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol. Preto bolo povinnosťou súdu skúmať, či bolo postúpenie fiktívneho dlhu tretej strane v súlade so zákonom. Ďalej poukázal na ustanovenie § 291 CSP, v zmysle ktorého má súd aj bez návrhu možnosť v rozsudku týkajúce sa spotrebiteľského sporu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná. Súd je teda ex offo povinný skúmať prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok a už samotné porušenie tejto povinnosti je postupom súdu, ktorým odníma žalobcovi ako strane sporu právo na spravodlivé preskúmanie jeho veci. Poukázal na názor Ústavného súdu SR, že právomoc priznaná štátnemu orgánu, v danom prípade súdu, nemá povahu exkluzívneho právneho privilégia, ale zahŕňa aj jeho povinnosti uplatňovať ju v súlade s účelom, na ktorý mu bola zverená pri rešpektovaní platného právneho poriadku Slovenskej republiky v celosti, pričom tento právny názor je možné rozšíriť aj na aplikáciu práva EÚ. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že jeho odvolanie pôsobí pomerne značne máťúco, všeobecne, chaoticky, miestami účelovo a obsahuje množstvo nesúvisiacich argumentov, rozhodnutí a odkazov. Nie je zrejmé, z akých konkrétnych odvolacích dôvodov bolo odvolanie podané. Z tohto dôvodu sa javí, že nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle § 363 CSP. Rozhodne však považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a riadne a správne odôvodnený. Napriek tomu, že zástupca žalobcu bol na absenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného upozornený ako žalovaným, tak aj súdom, nepostupoval v súlade s § 80 ods. 1 CSP, ale trval na tom, že žalovaným v konaní má byť naďalej postupca. Súd preto nemal inú možnosť ako žalobu žalobcu zamietnuť. Pritom nemal všeobecnú poučovaciu povinnosť v zmysle § 160 ods. 1, 2 CSP z dôvodu podľa § 160 ods. 3 písm. b) CSP vôbec a nielen z dôvodu, že otázka vecnej legitímácie je otázkou hmotnoprávneho a nie procesnoprávneho charakteru. Otázka vecnej legitímácie nesúvisí ani s poučením súdu podľa § 292 CSP a navyiac, keď zástupca žalobcu je založený na ochranu spotrebiteľa. Opakovane poukázal na nález Ústavného

súdu SR sp. zn. PL ÚS 11/2016, ktorý konštatoval nadmernú opateru spotrebiteľov niektorými súdmi Slovenskej republiky. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk tak vnútroštátnej, ako aj únijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Uvedený trend potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky, keď rozhodnutím zo dňa 07.02.2018 rozhodol o protiústavnosti § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 9Co/3/2019. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že odvolanie podal v zákonom stanovenej lehote a právny zástupca žalovanej nemá dôvod ho spochybňovať. Aby nemal právny zástupca žalovanej dojem, že jeho odvolanie je chaotické, vyčlenil odvolacie dôvody, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a má za to, že správne označil žalovanú, nakoľko v čase podania žaloby bola jedinou možnou žalovanou stranou, ktorá na základe dohody o zrážkach zo mzdy žiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonanie zrážok a na základe toho poskytol zamestnávateľ žalobcu ňou žiadanú sumu, ktorú strhával zo mzdy žalobcu, a to na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Preto sa žalobou domáhal o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a súd sa touto neplatnosťou vôbec nezaoberal. Dokladoval, že za úver vo výške 2.000 € uhradil žalovanej celkom sumu 4.167,08 € a preto je toho názoru, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Žalovaná postúpila ňou svojvoľne stanovený dlh spoločnosti Bencont collection, a.s. ako postupníkovi. Súd sa však vôbec nezaoberal, či postúpenie bolo vykonané v súlade so zákonom a je toho názoru, že žiaden dlh - pohľadávka banky voči nemu neexistuje, žiaden dlh nemohla banka postúpiť. Povinnosťou finančných inštitúcií, bánk, nebankoviek, je v prvom rade správať sa ako dobrý hospodár, predkladať právne neznalému spotrebiteľovi zmluvy, ktoré nebudú obsahovať žiadne neprijateľné podmienky umožňujúce možnú úžeru v budúcnosti, možné poškodzovanie občana demokratického štátu. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaný v duplike sa pridržiava svojho vyjadrenia k odvolaniu a opätovne poukázal na skutočnosť, že súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Pridržiava sa všetkých svojich doterajších vyjadrení, ktoré sú súčasťou spisovej dokumentácie a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobca v odvolaní namietal, že postúpenie pohľadávky zo strany žalovaného je neplatné, nakoľko v tom čase žalovaný nemal voči nemu žiadnu pohľadávku a súd sa touto námietkou náležite nezaoberal. V konaní bolo preukázané a nebolo ani sporné medzi sporovými stranami, že žalobca ako dlžník a zároveň spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ dňa 21.12.2010 uzavreli Zmluvu o úvere č. 5904636710, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 2.000 €. Počas konania žalovaný Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 postúpil svoju tvrdenu pohľadávku voči žalobcovi na spoločnosť Bencont collection, a.s., pričom podľa žalovaného v tom čase jeho pohľadávka voči žalovanému mala byť v celkovej výške 1.731,40 €.

8. Právo spotrebiteľa domáhať sa na súde určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zostáva zachované aj voči tomu, na koho dodávateľ postúpil svoju pohľadávku z úveru (R 72/2019). Z citovanej právnej vety je nutné konštatovať, že spotrebiteľovi zostáva zachované právo po postúpení pohľadávky domáhať sa voči postupníkovi určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Aby však takýto subjekt mal v konaní pasívnu vecnú legitímáciu, musí byť preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z veriteľa na postupníka. Žalobca v konaní namietal, že voči žalovanému už nemal žiaden dlh, a preto nemohlo dôjsť ani k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky, keďže podľa jeho názoru spotrebiteľská zmluva pre neprijateľné podmienky bola bezúročná a bezpoplatková a úver mu bol poskytnutý vo výške

2.000 €, pričom žalovanému na tento úver celkom uhradil sumu 4.167,08 €. Súd prvej inštancie sa touto námietkou žalobcu podrobne nezaoberal, či skutočne úver bol bezpoplatkový a bezúročný, a teda či existovala pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, ktorú mohol následne platne postúpiť na tretí subjekt. Zároveň je nutné konštatovať, že žalovaný je bankou, z ktorého dôvodu pri postúpení pohľadávky na nebankový subjekt musí dodržať postup upravený v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len zákon o bankách). Súd prvej inštancie však nepodrobil preskúmaniu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splnením podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Popri všeobecnej právnej úprave, obsiahnutej v Občianskom zákonníku, sú pre určité druhy pohľadávok osobitnými právnymi predpismi ustanovené špecifické kritériá a obmedzenia vo vzťahu k možnosti a podmienkami ich zmluvného postúpenia tretej osobe. Dané normy majú prednosť pred civilným kódexom, ktorý sa subsidiárne aplikuje iba na tie právne otázky, ktoré osobitné predpisy individuálne neupravujú. Jedným z takýchto právnych predpisov je zákon o bankách, ktorý upravuje postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt. V časti nároku, ktorým sa žalobca domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ide o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. S postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadáвке závislé. Preto tú časť žaloby, ktorou sa žalobca domáha určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, treba považovať za právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Prejudiciálne preskúmanie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky však má význam vo vzťahu k uplatňovanému žalobnému návrhu, a to určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a určenie, že poskytnutý úver ju nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

9. Odvolací súd musí konštatovať, že aj v prípade, ak bude posúdená zmluva o postúpení pohľadávky ako platná, tak v časti uplatneného nároku žalobcom vydania bezdôvodného obohatenia a priznania finančného zadosťučinenia, nie je správne posúdená pasívna vecná legitímácia žalovaného.

10. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, nakoľko práve žalovaný sa mal na jeho úkor obohatiť. Je nesprávne konštatovanie, že pasívne vecne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia by mal byť postupník, na ktorého mal žalovaný postúpiť tvrdenú pohľadávku voči žalobcovi. V zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkon iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Preto nemožno konštatovať, že zmluvou o postúpení tvrdenej pohľadávky žalovaného na tretiu osobu, táto tretia osoba má vydať tvrdené obohatenie, o ktoré sa mal žalovaný obohatiť na úkor žalobcu.

11. Rovnako v prípade uplatnenia finančného zadosťučinenia je potrebné ustáliť, z akého dôvodu žiada žalobca finančné zadosťučinenie, teda či pre správanie sa samotného žalovaného, ktorý ho mal istým spôsobom poškodiť. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že jedná sa o zodpovednostný vzťah pri uplatnení finančného zadosťučinenia (v danom prípade zodpovednosť žalovaného voči žalobcovi za tvrdené porušenie práv a povinností s cieľom ochrany spotrebiteľa) a uvedenú zodpovednosť nie je možné zmluvou o postúpení postúpiť na tretí subjekt. Žalobca tvrdí, že práve žalovaný mal porušiť jeho práva a povinnosti s cieľom jeho ochrany ako spotrebiteľa, preto je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného a súd prvej inštancie sa musí zaoberať tvrdením žalobcu, či skutočne došlo k takému porušeniu, ktoré by zakladalo nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

12. Predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka v zmysle práva na plnenie voči dlžníkovi, pokiaľ jej postúpenie nevylučuje Občiansky zákonník alebo iný právny predpis. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť vo všeobecnosti pohľadávka splatná alebo nesplatná, premĺčaná, podmienená, prípadne relatívne neplatná, pokiaľ sa dotknutá osoba pred postúpením neplatnosti účinne nedovolala

podľa § 40a Občianskeho zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca.

13. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd nemal inú možnosť ako rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie. Je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a priznania primeraného finančného zadosťučinenia a vo vzťahu k vysloveniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a určenia, že úver je bezpoplatkový a bezúročný túto posúdil predčasne. V novom konaní sa súd prvej inštancie v prvom rade musí zaoberať, či došlo k platnému postúpeniu existujúcej/neexistujúcej pohľadávky žalovaného voči žalobcom na tretí subjekt, a to jednak z tvrdeného dôvodu žalobcu, že uvedená pohľadávka neexistuje vzhľadom k tomu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a následne aj či boli dodržané podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky, ak súd prvej inštancie ustáli, že pohľadávka žalovaného v čase postúpenia existovala. Bez ohľadu na prejudiciálne skúmanie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, pasívna vecná legitímácia žalovaného v časti uplatnených samostatných nárokov, a to vydania bezdôvodného obohatenia a zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia je daná a súd prvej inštancie v tejto časti vyhodnotí uplatňovaný nárok po vecnej stránke. Vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)